

JARO 2017

Pomáháme rodinám pečujícím o dítě s mentálním, pohybovým či kombinovaným postižením nebo ohroženým vývojem v raném věku; působíme v Praze, Středočeském, Plzeňském a Ústeckém kraji.

Milí čtenáři,

letošní jaro je aprílové, jak má být. V kanceláři jsme usadili první bylinky na balkón, snad je mráz nezastraší. V dubnu proběhl znakovací kurz, více se o něm dočtete dále ve zpravodaji. Čeká nás výběrové řízení na nového poradce pro Středočeský kraj. Opět se o kus rozrosteme, čímž ukrojíme z řady čekatelů. S jarem cyklisti mohou ocenit Benecykly, vozíky za kolo, které si naši klienti mohou půjčit v půjčovně pomůcek. O Benecyklech a "půjčovně v novém" se také dočtete v aktuálním čísle zpravodaje. Pro podporu Rané péče Diakonie hráli hokejisté v rámci benefiční akce [Charitativní hokejový Pfeifer CUP](#). Rané péči věnovali dar v hodnotě 38 541,-Kč a více o tom, jak turnaj proběhl, se dočtete v článku Pavly Skalové. Pokud hledáte tip na zajímavou a zároveň odbornější literaturu, naše kolegyně pro vás připravily recenze knih „Naše děti, naše světy“ a „Pomalé rodičovství“. Přejeme hezké a podnětné čtení.

Jak pomáhá hokej

Nestává se příliš často, že by naše pracoviště někdo oslovil s nabídkou finanční podpory. Přesto se stalo; organizátoři charitativního hokejového turnaje, který proběhl 18.3. 2017 v Sušici, si pro svůj výtěžek vybrali právě naše pracoviště. Výsledek byl nad očekávání – dohromady se vybralo více než 38 000,- Kč. A na co dar použijeme? Samozřejmě zase na rozšíření naší Pomůckovny, tentokrát se chceme zaměřit na pomůcky rozvíjející obratnost, koordinaci a celkově smysl pro pohyb.

Děkujeme tedy panu Janu Svobodovi, jakožto hlavnímu organizátorovi turnaje.

Děkujeme jeho přátelům, kteří mu se zajištěním akce pomáhali.

Děkujeme paní Evě Šiškové, která organizátory na naše pracoviště upozornila.

Děkujeme Loozers Klatovy, Black dogs Chanovice, MC farma Číhář, Red stars Chanovice a Blatenským kancům, tedy všem mužstvům, která se do turnaje zapojila.

A v neposlední řadě děkujeme všem sponzorům akce i divákům, kteří se přišli na turnaj podívat.

Za tým rané péče
Pavla Skalová

Nehodilo by se něco z půjčovny?

Jen pár týdnů a máme tu prázdniny a s nimi výlety a další radovánky v přírodě..... Zkusme společně nahlédnout do naší půjčovny pomůcek, jestli by se zde nenašlo něco, co by vám venkovní aktivity zpestřilo nebo usnadnilo.

Hledáte možnost, jak zorganizovat výlet s dítětem, které nechodí? Vyzkoušejte **vozík za kolo Kozlík**;

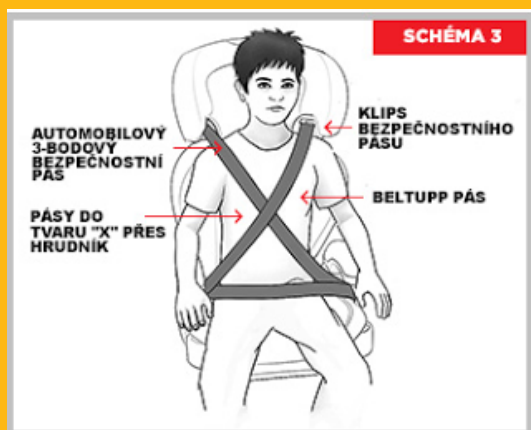
je vhodný i pro ležící děti a v půjčovně máme hned tři – dva pro menší děti, jeden pro větší.

Další možností je využití **vozíku Croozer**, do kterého se vejdou rovnou děti dvě; musí už ale sedět.

Vyrážíte na pěší túru? Pak se vám může hodit **krosna na záda**.

A cestujete-li autem, můžete využít **přídavné pásy k autosedačce** (ostatně i těch máme v půjčovně několik).

V případě, že dáte přednost zahradě, můžete vyzkoušet některou z našich **houpaček**.

Pokud byste měli o některou z pomůcek zájem, požádejte svou poradkyni o rezervaci pomůcek. Spoustu dalších „letních“ pomůcek (různá odstrkovadla či tříkolky) najdete na našich webových stránkách (záložka PRO KLIENTY).

Aprílové znakování

Apríl letos nedostál své pověsti - minimálně na znakovacím kurzu v Bělči nad Orlicí. Nikdo a nic nás "nevypeklo". Dorazilo všech 12 přihlášených rodin, všechny včas a v plném počtu. Tolik rodin na kurzu zatím ještě nikdy nebylo. Ani počasí nepřipomínalo rozmarný apríl, od rána do večera jsem měli slunečno, teploty téměř letní...

A samotný kurz? Z pohledu "matky zakladatelky" nabitý programem i zážitky jako vždy. Stále hledáme optimální rovnováhu mezi množstvím informací a časem na jejich strávení, výukou a praktickým procvičením. Tato míra je navíc individuální - co někdo zvládne poměrně svěží, druhého zahltí...

Druhým smyslem kurzu je možnost potkat se s rodinami, které jsou v podobné fázi a situaci - jejich děti komunikují "svým" způsobem nebo rodiče způsob komunikace s dítětem ještě hledají. A každé z nich má svá specifika, která mohou dobře pochopit právě ti, kteří je také důvěrně znají.

A tak někdy na kurzech vznikají přátelství dočasná nebo i trvalá. Letos například běžecká...

A za třetí si na kurzu užíváme i běžný víkendový program - jdeme do lesa, do místního pivovaru - vždyť i nejnovější výzkumy ukazují, že pro dlouhodobé zapamatování je nutný oddech a odpočinek. A navíc si během procházky můžeme tak pěkně popovídat...

Ale protože "Každá liška svůj ohon chválí", přečtěte si ohlasy účastníků. A třeba se k nám přidejte v srpnu 2017, kdy kurz zase proběhne. Pozvánky vám přijdou co nevidět!

VS

Kurz znakování očima účastníků...

Děkujeme za možnost účastnit se kurzu. O znakování jsem měla velký zájem už před narozením našeho Marečka. Mám i znakovací flashdisk, ale není nad to vidět znaky naživo, mít je okomentované a zkoušet je. Také básničky a písničky se znakům jsou super.

Doma to zkoušíme, sice zatím bez odezvy, ale s nadšením.

Ubytování i strava byla v pořádku. Okolní lesy přímo romantické.

Syn i manžel si pobyt také užili.

Ostatní rodiny byly moc vstřícné, je osvěžující nemuset osvětlovat, proč syn v roce ještě nechodí.

Kdyby byla možnost nějakého opakovacího kurzu budeme moc rádi za možnost. Ale třeba nebude třeba. :)

Děkujeme ještě jednou za příležitost.

Přejeme hodně sil a nadšení pro další akce.

Leona, Josef a Mareček

Před odjezdem na znakovací pobyt jsme moc nevěděli, co můžeme očekávat. Nikdy jsme na podobném pobytu nebyli a vlastně i v okruhu "postižených" lidí se pohybujeme docela krátce, proto jsme měli trochu obavy. Teď už víme, že jsme je vůbec mít nemuseli. Všichni byli moc milí a přátelští a všechny lektorky byly ženy na svém místě :-). Víme, že teď už je jen na nás, abychom zúročili vše, co jsme se na kurzu naučili. Určitě ho doporučujeme i ostatním, kteří o něj mají zájem.

rodina H.

Hned, jak přišla nabídka znakovacího víkendového kurzu z centra rané péče, jsem věděla, že se je pro nás nutné až nezbytné se zúčastnit! Rozhodli jsme se vlastně během pár minut. Vidina toho se se synem lépe dorozumět byla velmi lákavá. Již v minulosti se nám znakování osvědčilo (užívali jsme několik znaků), a proto jsme tušili, že bychom díky této zkušenosti mohli jemu i nám pomoci v lepším porozumění. Netušili jsme, co přesně očekávat. Nemáme co ztratit. Můžeme jen získat, řekli jsme si.

První chvílky po příjezdu byly trochu rozpačité - neznámé prostředí a lidé. Znali jsme jen paní Strenkovou z centra rané péče a velkým překvapením byla paní Kunová, která nás v rámci programu rané péče několikrát navštívila doma. Pěkné prostředí, milí a ochotní zaměstnanci areálu. Jasný program, který byl s předstihem znám. Součástí byly procházky, kdy si rodiny vzájemně sdělovaly vlastní zkušenosti a hovořily i o zcela běžných věcech. Bohužel vzhledem k náročnosti péče o syna jsme neměli možnost se účastnit všech znakovacích setkání, ale i tak byla pro nás velkým přínosem. Získané materiály od pořadatelů akce jsou cenné, opakovaně do nich nahlížíme. Velmi zajímavá pro mě byla i konzultace s paní logopedkou, která je profesionálem ve svém oboru, umí cíleně poradit, rodiče podpořit a své zkušenosti "lidsky" podá.

I přes mé zdravotní problémy a synovu občasnou nespolupráci - skvělý víkend, pro nás jistě přínosný i do budoucna. Nutno doporučit všem rodinám, které touží se lépe dorozumět se svým dítětem.

Veronika M.

Ráda bych napsala pár řádků k znakovacímu pobytu.

1) Velmi se mi líbilo prostředí, kde se kurz pořádal. Příroda a procházky 2x denně byly naprosto bezvadné, jak pro nás rodiče, tak pro našeho syna Šimonka.

2) Program byl také bezvadný, moc se nám líbily říkanky a písničky. Super bylo i večerní sezení, kde jsme mohli všichni v klidu debatovat.

3) Lektorky také velmi chválíme, byly příjemné, ochotné, empatické, usměvavé, krásně vysvětlovaly. Líbilo se mi, jak byla paní Zuzana Sýkorová profesionální.

4) Načasování celé programu nám také vyhovovalo.

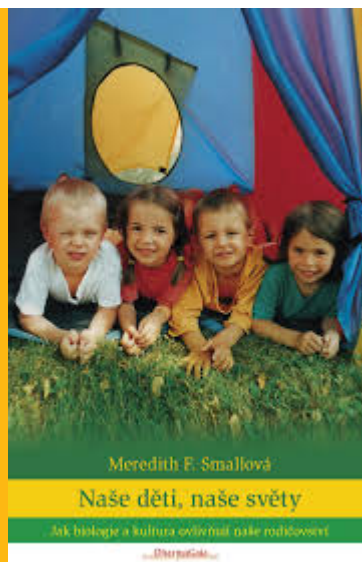
Moc děkujeme za vše.

Znakování používáme a chceme se v něm i dále zdokonalovat.

Monika B. se synem Šimonem

Novinky z naší knihovny

V naší knihovně přibily tři nové knihy z nakladatelství DharmaGaia - Naše děti, naše světy, Pomalé rodičovství a Svoboda a hranice, láska a respekt. Všechny tři by nám měly rozšířit obzor našeho vědomého rodičovství, první z nich jsem se zaujetím přečetla a pokusím se pro ni navnadit i vás.

Naše děti, naše světy – M. F. Smallová

Na přelomu tisíciletí vznikla nová multidisciplinární věda – etnopediatrie. Zkoumá prostřednictvím studia různých kultur, jak rozdílné rodičovské přístupy a cíle ovlivňují vývoj a zdraví dítěte.

Etnopediatrie vychází jak z poznatků evoluční biologie, podle které je vývoj člověka jako rodu dlouhodobě ovlivněn adaptačními mechanismy s cílem přežití jednotlivce a rozmnožování rodu, tak z výzkumů kulturních antropologů zkoumajících způsob života různých kultur, především tzv. tradičních společností.

Autorka dokumentuje, jak naše tradice předávané zkušenosti, hodnoty a očekávání ovlivňují výchovu a způsob péče o potomstvo, a jak se projevují v životních projevech dětí. Srovnává je zejména s pro nás nejběžnějším modelem vyspělé industriální společnosti založené na samostatnosti a individuálním úspěchu jako měřítku úspěšné výchovy.

V tomto modelu se rodiče podle Smallové vnímají především jako učitelé dítěte, zodpovědní za jeho budoucí uplatnění, což se odráží i v rodičovských postojích – dítě je od narození stimulováno, verbálně povzbuzováno, má pravidelný, daný řád ve spánku a krmení podporovaný autoritami, zejména pediatry a nepřehlednou spoustou odborné literatury.

A přesto – anebo právě proto jsou rodiče ve své roli nejistí. Mají krmit dítě, kdykoli, nebo v doporučených intervalech? Může miminko spát s rodiči v posteli nebo má mít od narození vlastní pokojík? Proč naše miminko pláče, když je nakrmené a přebalené? A jaký způsob výchovy je vlastně normální?

Na všechny tyto otázky hledá Smallová odpověď prostřednictvím studia různých kultur a výzkumů a my, čtenáři, si po přečtení knihy nebudeme pravděpodobně jistí, jaká cesta je ta jediná správná, ale minimálně si z otevřeného vějíře možností budeme moci vybrat tu naši a tu praxi trpělivě ověřovat.

Radostné objevování.

VS

Podtitulem útlé knížky je „Vědomá péče o děti – inspirativní přístup školky Nøkken“, a také „příručka pomalého růstu“.

Autorka je sama aktivně zapojena do péče o děti v předškolním věku v dánské školce Malý a Velký Nøkken a zřejmě i spolutvůrkyní filozofie „pomalého růstu“ dětí.

Jde o úplně obyčejný přístup k výchově dětí, jako „za stara“, až by se chtělo říci: žádná věda...

A ona to taky věda není! Jen je zapotřebí mít na paměti, že se vývojové potřeby dětí nemění tak rychle jako okolní svět; a že děti mají stále stejné vývojové potřeby, které i v dnešním světě, tak rozdílném od světa našich prarodičů, potřebují naplnit, aby v proměnlivém a nejistém světě obstály. Rodiny směřují k izolovanosti, moudrost péče o děti je ne-li ztracena, pak zastřena; ztrácejí se rytmy společenství („Dříve společenství neslo jednotlivce, dnes jedinec nese společenství“, R. Steiner).

Děti nejsou „malí dospělí“. V raném věku prožívají svět svými smysly, nikoli intelektem. Potřebují prožívat v klidu, dlouhodobě, opakovaně stejné situace, které se smyslově ukládají – stanou se pak pevnými body. „Pomalý růst“ se děje v jistotě rodinného prostředí a známého společenství; v prostoru, jehož známost a předvídatelnost zajišťuje pocit bezpečí; v čase, který přináší očekávatelné události. Přítomnost těchto skutečností pomůže dítěti vytvořit zážitek světa jako dobrého, bezpečného a smysluplného místa, kde vše má svůj čas a prostor.

Dřívější děti většinou žily v přehledném modelu rodiny rodiče+dítě/děti; nyní žijí v různých, i proměňujících se modelech rodin, a musejí vynakládat při komunikaci s okolím nebyvale mnoho energie. Bezpodmínečná láska k dítěti, tak důležitá k vývoji, je zaměňována za to, že se dítě stává středem neustálé pozornosti dospělých.

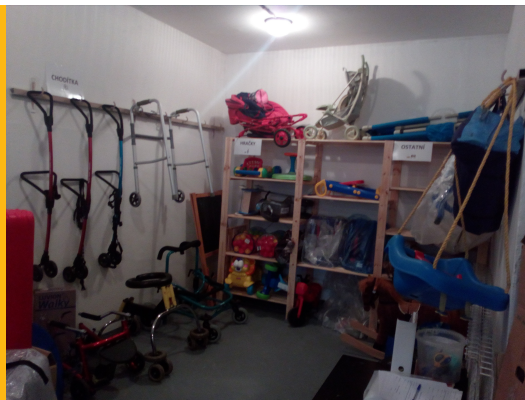
Ve školce Nøkken děti zažívají pocit bezpečí a smysluplnosti prostřednictvím denního a týdenního rytmu, který činí jejich malý svět předvídatelným a v němž se cítí jisté a spokojené i bez přehnané pozornosti dospělých. Podobnou roli hrají i slavnosti a rituály, např. při přechodu z Malého do Velkého Nøkkenu (jako znamení toho, že dítě je starší, větší, samostatnější).

Se zdravým vývojem dětí souvisí i příležitost k napodobování jako prostředku pro přirozenou hru a učení. Možná i proto se převaha aktivit Nøkkenu odehrává venku. Při venkovních činnostech se dětem dobře rozvíjejí smysly a jejich koordinace; např. při lezení na stromy odhad, kam lze stoupnout, při nošení dřeva děti zkouší, kolik polínek a jakým způsobem mohou nést... V Nøkkenu využívají každé příležitosti pro zažití rytmu, třeba i tak, že při chůzi a rytmickém pohybu zpívají, nebo prostřednictvím říkanek a písniček s pohybovým doprovodem. I když se velmi malé děti ještě viditelně nezapojí, je znát, že se proces odehrává uvnitř. Tato „vnitřní nápodoba“ se projevuje například tak, že dítě pohybuje ústy nebo prsty. V průběhu času, po mnoha opakováních, a i opakovaném zážitku společenství, se děti připojí! Zpívání je dobré také proto, že přináší dobrou náladu... zkrátka, protože „je těžké se současně mračit a zpívat“!

Závěrem dvě citace z knížky, které jsou pro mne propojením denního života s dětmi a smyslu, proč je do života vysíláme: „Hra je základním vrozeným právem a pro zdravý vývoj dítěte je naprosto zásadní. Je rovněž důležitou hnací silou při navazování přátelství. Naše moderní kultura se svými sebestřednými dětmi a mládeží stále více soustředí na jednotlivce.“ „...pokoušíme se (dětí) povzbudit k přijetí života a otevřenosti vůči ostatním lidem. Podporujeme je, aby rozvinuly postoj „Co mohu udělat pro tento svět?“ a ne postoj „Co mohu získat?“

Půjčovna v novém

V předvánočním shonu se nám úspěšně podařilo přestěhovat Pomůckovnu do nových prostor na Barrandov, blíže našemu zázemí.

Z původního chaosu stěhovacího chaosu se nám podařilo vytvořit přehledný úložný systém pomůcek. Ještě se chystáme na systém elektronické evidence, tak nám držte palce!

EC, PT

Konec pobytů...??

Možná už jste se doslechli o tom, že náš tradiční týdenní pobyt rodin se letos nekoná. A prozatím to vypadá, že se v dané podobě neplánuje ani napřesrok. Proč tak najednou? V minulých letech měla tato akce veliký úspěch, některé rodiny by si chtěly ranopéčský pobyt zopakovat a další by se určitě rády přidaly. Všechny poradkyně jsme daly hlavy dohromady a velmi poctivě jsme přemýšlely, snažily se sesumírovat argumenty pro a proti.

Pro je určitě velká chuť všech zúčastněných, kladné ohlasy, které se nám kdy shromáždily, neopakovatelná atmosféra denního setkávání se při společných činnostech – a nakonec závěrečný táborák, od kterého bylo těžké odejít:-).

Proti pořádání stojí především složitá organizace – rodin je v rané péči stále víc (jejich počet se blíží ke 300), ale pobyt v současné podobě je možné uspořádat maximálně pro 18 rodin.

Shodli jsme se tedy, že je potřeba najít nový formát setkávání – možná na kratší dobu než týden, s programem, který by bylo možné zvládnout při menším počtu poradkyň, ale klidně i víckrát do roka – podle zájmu rodin.

Na minulém pobytu jsme rodinám nabídli smyslové dílny – možnost vyzkoušet si hru se smysly trochu jiným způsobem. Připadalo nám, že to děti i rodiče zaujalo, bylo to pro ně podnětné i zábavné zároveň. A bavilo to i nás :-)

Zároveň máme dobrou zkušenost s pořádáním víkendových „znakovacích kurzů“, pro velký zájem je od letoška nabízíme dvakrát ročně a plánujeme to tak i do budoucna.

Je tedy před námi otázka – pustíme se v dohledné době do pořádání dalších kurzů (tematických), které by mohly nahradit oblíbené týdenní pobyty?

Rády bychom se dozvěděly váš názor: měli byste zájem o kratší formy pobytu? Jaká témata byste přivítali? Líbila by se vám hra se smysly – smyslové dílny? Nebo něco dalšího, co vám v běžné nabídce rané péče chybí?

Předem děkujeme za veškeré ohlasy!

A přejeme inspirativní letní pobyty:-)

Bára Jiráková

<https://www.facebook.com/RanaPeceDiakonie>

e-mail: info@rana-pece.cz

Jak si užít zimu v pohybu

Všichni se už nedočkavě těšíme na teplo a sluníčko, na výlety a procházky, na kola i koloběžky...Přesto přinášíme zimní inspiraci, která vás může oslovit.

Pořádně si zasportovat se totiž dá i v zimě a zvládnete to, i když vás tělo moc neposlouchá. Stačí mít odvážné rodiče, kteří vás uloží do benecyklu a krouží s vámi piruety na nejbližším rybníku nebo vás vyvezou na sjezdovku v biski, kde pohodlně usazení svištíte s větrem o závod - ale závod to není, jen radost z pohybu pro všechny. Vyzkoušíte tak něco úplně nového, rodiče se nemusejí vzdávat svých oblíbených aktivit, takže si to všichni pospolu užijete, a tak to mám být.

Napište nám, co děláte se svými dětmi i vy, dobrých nápadů není nikdy dost!

VS

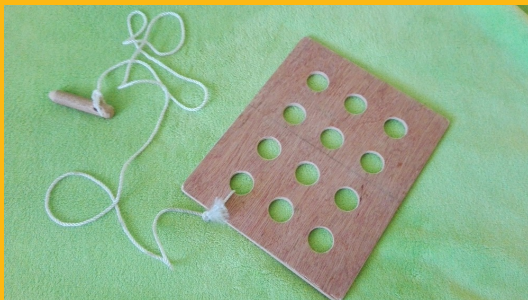
Nechte se inspirovat...

Dřevěné hračky a pomůcky pro vnoučka vyrábí šikovný dědeček. Náš PRSK (pracovní skupina) výroby pomůcek se už na některé kopie chystá, ale pokud

nechcete čekat, pusťte se do výroby.

A pokud byste nevěděli, kde sehnat polokoule, máme tip od maminky: "polokoule jsou z automatů, které stojí v Albertech. Za 20 Kč je tam tato celá koule s hračkou a lízátkem."

Takže Vás kromě dobrého pocitu čeká i sladká odměna!

Copyright © 2016 Raná péče Diakonie All rights reserved.